

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 27. januar 2009
Sagsnr.: 14610

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 7. januar 2009 (Alm. del - spørgsmål nr. 156) udbedt sig min besvarelse af følgende:

Spørgsmål 156:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 5/1-09 fra Danske Slagtermestre vedrørende ny retspraksis om fødevarekontrol, jf. FLF alm. del - bilag 118.”

Svar:

Henvendelsen af 5. januar 2009 fra Danske Slagtermestre er baseret på den dom fra Retten i Kolding, som er vedlagt henvendelsen. På baggrund af dommen, som vedrører manglende dokumentation af egenkontrollen, finder Danske Slagtermestre, at der ikke længere er grundlag for at opretholde den skærpelse af bødeniveauet i relation til bl.a. egenkontrol, som Folketinget vedtog med ændringen af fødevareloven i 2006 (L 28, 2006). Danske Slagtermestre lægger således til grund, at dommen er en principiel afgørelse, som tilsidesætter de i lovforslaget fra 2006 fastsatte vejledende bødestørrelser.

Som det imidlertid fremgår af rettens præmisser for at nedsætte straffen til en bøde på 5.000 kr., har retten lagt vægt på en række helt konkrete forhold i den pågældende sag. Det lægges således til grund for dommen, at virksomheden rent fysisk havde gennemført egenkontrollen efter reglerne, at ejeren af virksomheden havde erindret den relevante medarbejder om pligten til at registrere egenkontrollen, og at den manglende registrering alene skyldtes en forglemmelse hos den pågældende medarbejder.

I den forbindelse kan jeg henvise til, at det i pkt. 2.4.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget fra 2006 netop understreges ”at spørgsmålet om, hvilken straf, der skal fastsættes i det enkelte tilfælde, naturligvis fortsat i sidste instans beror på domstolens konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder.”

At retten under de i dommen beskrevne særlige omstændigheder i sagen når frem til en væsentlig lavere bøde end fødevarekontrollen oprindeligt havde lagt op til, finder jeg derfor ikke giver anledning til at ændre de vejledende bødestørrelser, som blev fastsat ved ændringen af fødevareloven i 2006.

De vejledende bødestørrelser tilsidesætter heller ikke det grundlæggende proportionalitetsprincip, som anført i henvendelsen fra Danske Slagtemestre.

I forhold til den konkrete overtrædelse – manglende dokumentation af egenkontrollen – er udgangspunktet, at det ved manglende dokumentation af egenkontrollen må lægges til grund, at den pågældende egenkontrol ikke er gennemført. Som nævnt lægger retten i den konkrete sag netop vægt på, at det på grundlag af bevisførelsen i retten må lægges til grund, at egenkontrollen er blevet gennemført, og har ladet det indgå som en formildende omstændighed.

Fødevarekontrollen kan ved fastsættelsen af bødestørrelser også tage hensyn til sådanne formildende omstændigheder. Det fremgår således af pkt. 2.4.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget fra 2006, at der er tale om vejledende bødesatser, og at der ”vil være sager, hvor der er grundlag for at nedsætte eller forhøje de vejledende bødestørrelser på grund af formildende eller skærpende omstændigheder.” Det forudsætter naturligvis, at de pågældende særlige forhold er tilstrækkeligt dokumenterede.

De faktiske omstændigheder, som fødevarekontrollen har lagt til grund i den konkrete sag, vil derfor være beskrevet i det administrative bødeforlæg. Hvis den pågældende ikke mener, at der i bødeforlægget i tilstrækkelig grad er taget højde for de konkrete forhold i sagen, kan vedkommende undlade at vedgå det, og dermed sikre en domstolsbehandling. At domstolene gennem vidneafhøring og anden bevisførelse, som fødevarekontrollen ikke har mulighed for, når frem til en anden vurdering af sagen, finder jeg helt naturligt.

Danske Slagtemestre anfører også i deres henvendelse, at der ved fastsættelse af bødestørrelser i højere grad bør tages hensyn til, om der har været tale om fødevaresikkerhed. Jeg kan også i den sammenhæng henvise til de almindelige bemærkninger til lovforslaget fra 2006, hvor det af pkt. 2.4.3. og 2.4.4. fremgår, at hensynet til fødevaresikkerhed har været det afgørende kriterium ved fastlæggelsen af de vejledende bødestørrelser. Som eksempel kan nævnes, at den vejledende bødestørrelse for salg af sundhedsskadelige fødevarer er 40.000 kr, medens den som nævnt er 10.000 kr. for mangler i egenkontrollen. Jeg vil i den forbindelse også understrege, at kravene til egenkontrol netop har fødevaresikkerhed som det væsentligste formål. Det gælder også det SSOP-program, som sagen drejede sig om (Sanitation Standard Operating Procedures – hvilket er et specifikt egenkontrolprogram for hygiejne i henhold til de amerikanske krav). Der er tale om standardhygiejneprocedurer, som skal medvirke til at sikre hygiejnen før og under produktion og har derfor væsentlig betydning for fødevaresikkerheden.

Eva Kjer Hansen

/Lisbet Nielsen